

صعود صبحگاهی تیم ایران به نیمه‌نهایی بازی‌های آسیایی ۲۰۲۶، بسکتبال ایران را در یک قدمی کسب مدال المپیک آسیایی قرار داد.

تیم ملی بسکتبال کشورمان روز گذشته در چارچوب مرحله یک‌چهارم‌نهایی بازی‌های آسیایی رودر روی بحرین صف‌آرایی کرد و با برتری ۷۹ بر ۷۴ به جمع چهار تیم برتر قاره کهن راه یافت. با اینکه دیدار فردا با کره‌جنوبی بسیار سخت است، اما جبران ناکامی بازی‌های آسیایی هانگژو و صعود به نیمه‌نهایی، امیدها برای بازگشت بسکتبال ایران به سکور از زنده نگه‌داشت.

■ صعود سخت

آسمان خراش‌ها برای عبور از سد بحرینی که دو بازیکن آمریکایی در ترکیب داشت حساسی به زحمت افتادند، ولی خوشبختانه از این مرحله نیز سربلند بیرون آمدند. تیم ملی بسکتبال در یک چهارم‌نهایی حریف بحرینی شد که به‌عنوان یکی از تیم‌های سوم به دور حذفی رسیده بود. درحالی‌که عملکرد شاگردان سوئیس مانولو پولوس در نیمه اول قابل قبول بود، اما در نیمه دوم افت ملی‌پوشان شروع شد و باید خوشحال باشیم‌که پیروزی ۷۹ بر ۷۴ به دست آمد.

برد ۲۱ بر ۱۷ در کوارتر اول امیدوارکننده بود و برتری ۲۲ بر ۱۷ در کوارتر دوم باعث شد تیم ملی نیمه اول را با پیروزی ۴۳ بر ۳۴ به پایان برساند. منتها بحرینی‌ها با شروع نیمه دوم تمام توان‌شان را جمع کردند. با اینکه ایران با پنج امتیاز اختلاف حریفش را شکست داد، ولی در کوارتر سوم این بحرینی‌ها بودند که ۲۱ بر ۱۷ به پیروزی رسیدند. در این بازی هم محمد جمشیدی ستاره ما بود و ۲۰ امتیاز برای تیم ملی کسب کرد. محمد حیدری نیز موفق به کسب ۱۹ امتیاز شد، در آن سوی میدان سمیسون جاکار و توماس اولیجا دو بازیکن آمریکایی به ترتیب ۲۴ و ۱۸ امتیاز به دست آوردند.

تیم ملی بسکتبال در نیمه‌نهایی حریف کره جنوبی شد

یک قدمی مدال آسیایی

■ حریف قدرتمند

کره جنوبی با پیروزی مقتدرانه‌ای که برابر اردن به دست آورد، حریف فردای ما در نیمه‌نهایی است.

کره‌ای‌ها در مصاف با اردن نتیجه ۱۱۴ بر ۸۰ را ثبت کردند. در دیگر دیدار مرحله یک‌چهارم‌نهایی چین ۸۷ بر ۷۸ عربستان سعودی را شکست داد و به نیمه‌نهایی رسید. ژاپن هم پس از غلبه بر چین تایپه حریف چین شد. نکته جالب اینکه ایران تنها تیم غرب آسیاست که به جمع برترین‌های بازی‌های آسیایی

صعود کرده و امیدواریم مقابل کره با قدرت و تمرکز بیش‌تری به میدان برود.

■ تصمیمات اشتباه

سرمری تیم ملی بسکتبال از عملکرد تیم بحرین تعریف کرد. سوئوتیس مانولو پولوس با اشاره به ضعف‌های ملی‌پوشان کشورمان گفت: «بازی بسیار سختی بود. به تیم بحرین و مربی آن بابت این بازی تبریک می‌گویم. او در زمانی کوتاه، یک تیم رقابتی ایجاد کرده است. وقتی یک بازی بد را پشت سر

می‌گذاریم، باید دلیل این اتفاق را بررسی کنیم. فکر می‌کنم دلیل بازی بد ما، به بازی عالی بازیکنان بحرین بازمی‌گردد. آنها ما را مجبور کردند تا تصمیمات اشتباه بگیریم. تقریباً در تمام طول بازی از حریف پیش بودیم، اما آنها در لحظات پایانی از ما پیش افتادند. ما آرامش خود را حفظ و احساسات خود را کنترل کردیم و در نهایت به پیروزی رسیدیم. این یک پیروزی بزرگ برای ما بود و حالا به کار خود ادامه می‌دهیم.»

وقتی یک بازی بد را پشت سر می‌گذاریم، باید دلیل این اتفاق را بررسی کنیم. فکر می‌کنم دلیل بازی بد ما، به بازی عالی بازیکنان بحرین بازمی‌گردد. آنها ما را مجبور کردند تا تصمیمات اشتباه بگیریم. تقریباً در تمام طول بازی از حریف پیش بودیم، اما آنها در لحظات پایانی از ما پیش افتادند. ما آرامش خود را حفظ و احساسات خود را کنترل کردیم و در نهایت به پیروزی رسیدیم. این یک پیروزی بزرگ برای ما بود و حالا به کار خود ادامه می‌دهیم

■ بازی با تمام توان

کاپیتان ارسلان کاظمی نیز ابراز امیدواری کرد در نیمه‌نهایی هم پیروزی‌های تیم ملی ادامه داشته باشد: «بازی فوق‌العاده سختی بود و تا حدودی خودمان کار را برای خودمان دشوار کردیم. در ابتدای کوارتر سوم، برخی تصمیمات تهوری نیز ما را تحت تأثیر قرار داد و به بحرین کمک کرد تا به بازی باز گردد. در نهایت، بازی بسیار سختی داشتیم و امیدواریم بتوانیم مرحله بعد، یعنی نیمه‌نهایی را نیز با پیروزی پشت سر بگذاریم. شاید نکته‌ای که بسیاری از آن اطلاع نداشته باشند این است که سه، چهار بازیکن تیم با مصدومیت‌های جدی مواجه هستند. این موضوع باعث شده دست ما بسته‌تر باشد و کار برای تیم دشوار شود. با این حال، بازیکنان با تمام توان و غیرت خود به میدان می‌روند و تلاش می‌کنند به تیم کمک کنند. خدا را شکر که به مرحله بعد راه پیدا کردیم و اکنون باید مقابل تیم بسیار خوبی مانند کره‌جنوبی قرار بگیریم. آنها تیم آماده‌ای هستند و همان تیمی هستند که در پنجره‌های انتخابی جام جهانی نیز مقابل آنها بازی کرده‌ایم. کره‌جنوبی تیم منسجم و خوبی است، اما امیدواریم بتوانیم این دیدار را با پیروزی پشت سر بگذاریم و به فینال برسیم.»

هم انجام داد تا حریف فرصتی برای خواندن دست امیدهای ایران نداشته باشد. البته شهرآبادی زمانی تعویض شد که عبیدی استفاده لازم را از او جهت باز کردن دروازه حریف و به‌هم ریختن شیرازه این تیم برده بود. بازیکنی که نشان داد در شرایطی که تیم هنوز به هارمونی لازم در خط حمله نرسیده نیز کافی است تغذیه شود تا بتواند دروازه حریف را فرو بریزد. البته که نقش بازی‌سازی کسری طاهری در باز شدن دروازه امارات را هم نمی‌توان نادیده گرفت، اما

هم انجام داد تا حریف فرصتی برای خواندن دست امیدهای ایران نداشته باشد. البته شهرآبادی زمانی تعویض شد که عبیدی استفاده لازم را از او جهت باز کردن دروازه حریف و به‌هم ریختن شیرازه این تیم برده بود. بازیکنی که نشان داد در شرایطی که تیم هنوز به هارمونی لازم در خط حمله نرسیده نیز کافی است تغذیه شود تا بتواند دروازه حریف را فرو بریزد. البته که نقش بازی‌سازی کسری طاهری در باز شدن دروازه امارات را هم نمی‌توان نادیده گرفت، اما

هم انجام داد تا حریف فرصتی برای خواندن دست امیدهای ایران نداشته باشد. البته شهرآبادی زمانی تعویض شد که عبیدی استفاده لازم را از او جهت باز کردن دروازه حریف و به‌هم ریختن شیرازه این تیم برده بود. بازیکنی که نشان داد در شرایطی که تیم هنوز به هارمونی لازم در خط حمله نرسیده نیز کافی است تغذیه شود تا بتواند دروازه حریف را فرو بریزد. البته که نقش بازی‌سازی کسری طاهری در باز شدن دروازه امارات را هم نمی‌توان نادیده گرفت، اما

تداوم کابوس‌های اسپرز با حذف از جام اتحادیه

دی‌زربی‌نگران تاتنهام نیست!

خواهد داشت. در ادامه این تیم با دو گل مغلوب نیو کاسل شد و دو تساوی ناامیدکننده برابر ناتینگهام و اورتنو هم سودی برای تاتنهام نداشت. در همین ابتدای مسیر فرصت یک قهرمانی هم از دست رفته و تاتنهام از جام اتحادیه کنار رفته است. در واقع وضعیت تاتنهام نسبت به فصل پیش تغییری نکرده و همان روند فاجعه‌بار ادامه دارد. در ماه مارس بود که سران باشگاه تصمیم گرفتند ایگور تودور را برکنار کنند و روبرتو دی‌زربی با یک قرارداد طولانی مدت سومین مربی فصل تاتنهام لقب گرفت. ترس از سقوط به دسته پایین‌تر تا آخرین هفته ادامه داشت و اسپرز با قرار گرفتن در رتبه هفدهم از سقوط فرار کرد. حالا در این فصل نیز اوضاع وخیم است و نتایج ضعیف ادامه دارد. باید دید مدیران باشگاه تا چه زمان به دی‌زربی مهلت خواهند داد و صبر هواداران چه زمانی لبریز خواهد شد.

■ بدشانسی!

تنها کسی که خیلی نگران آینده تاتنهام نیست، سرمربی تیم است! شکست برابر لیورپول سومین باخت این فصل بود. با این حال روبرتو دی‌زربی بیشتر روی بدشانسی تیمش تأکید دارد: «باید بیشتر شوت بزئیم، باید شوت‌های بهتری بزئیم و در

دوباره پاداش دوباره خودنمایی

دوباره بازی‌های آسیایی و دوباره وعده‌وعد پاداش‌های آنجنانی! دوباره رقابت در بین مسئولان برای بیشتر و بهتر دیده شدن. این روزها تا دل‌تان بخواهد حرف از پاداش در میان است و خوب می‌دانیم که خیلی‌ها هم خارج از ورزش بدون اینکه فعلاً وعده بدهند منتظرند تا در این میدان خودنمایی کنند. تکلیف وزارت ورزش و کمیته ملی المپیک و فدراسیون‌های ورزشی روشن است، به هر حال وظیفه آنها حمایت مادی و معنوی از ورزشکاران است، اما این وسط حتماً دیگری هم هستند که برای دیده شدن حرف از پاداش بززنند. از استانداری‌ها گرفته تا شهرداری‌ها و شورای شهرها و همین‌طور بیابید پایین‌تر، خلاصه رقابتی است عجیب برای دیده شدن!

یک زمانی این رقابت فقط برای گرفتن عکس یادگاری بود. اینکه همه سر و دست بشکنند برای ایستادن کنار قهرمان و حضور در عکس‌های یادگاری، اما حالا همه برای خودشان عکاس دارند، اصلاً تیم خبری دارند که به پنهان پاداش بروند و عکس بگیرند. حالا این پاداش چه هست اصلاً مهم نیست. یادمان نرفته پاداش‌های عجیب و غریب و توهین آمیزی که به ورزشکاران اهدا شد، سر و صدای هم راه افتاد، اما درنهایت همان عکس‌های یادگاری آنجنانی برای ورزشی معرفی کردن آقایان ماندگار شد.

این روزها بحث پاداش داغ داغ است. بالطبع پاداش کمیته و وزارت چارچوب خاص خودش را دارد. فدراسیون‌ها هم ظاهراً با هم رقابت دارند و به نظر می‌رسد نوعی «رو کم کنی» بین شان ایجاد شده برای پرداخت پاداش، چون چیزهایی که شنیده می‌شود بیشتر به سنگ بزرگ برای نردن می‌ماند، اما واقعیت این است که به قول دوستان رسانه‌ای شاید هم منطق فدراسیون‌ها در تعیین پاداش اختصاصی برای مدال آوران شان در همین جمله ساده و قابل توجیه باشد که ورزشکار هرچه‌انگیزه بیشتری داشته باشد، احتمال موفقیتش بیشتر است. حال آنکه در ورزش قهرمانی، انگیزه به تنهایی نمی‌تواند. سطح رقیب، قرعه مسابقات، آمادگی خود ورزشکار در روز مسابقه، مصدومیت، تجربه بین‌المللی و حتی جزئیات فنی رشته از عوامل مهم و تأثیرگذار در نتیجه‌نهایی هستند. بنابر این تعیین پاداش توسط یک فدراسیون، حتی اگر رقم آن بسیار درشت باشد، صرفاً ابزاری برای تقویت انگیزه است، نه پیش‌بینی و ایجاد ناگاه‌آه این پیام که مدال آور در آن رشته قطعی است.»

اما مسئله اصلی که نباید فراموش شود اینکه این کری خوانی‌ها و این رقابت در سیستم ورزش کشور برای ارج نهادهن به زحمات ورزشکاران نباید دست‌انبریز برخی دیگر شود. برای دیده شدن. در نهایت هم باید توجه داشت که حفظ شأن ورزشکار مهم‌تر از هر چیز دیگری در اهدای پاداش است. اتفاقات تلخی که طی سال‌های گذشته افتاده نباید تکرار شود. تمام نگرانی این است که رقابت بیپهوه به‌وجود آمده باعث شود تا بازهم تنها ورزشکاران در این میان آسیب جدی ببینند و بقیه به اسم تقدیر از مدال آوران برای خودشان رزومه و کارنامه درست کنند. آنچه که مسلم است سیستم اهدای پاداش هم باید قوانین خاص خودش را داشته باشد. البته با توجه به قانون‌گریزی خاص در ورزش ایران توقع چنین مسئله‌ای اصلاً بیپهوه است، اما بهتر است حداقل برای ضربه نخوردن ورزشکاران به لحاظ روحی اندکی هم که شده برابر قانون و مقررات این کار صورت گیرد.

■ نگاه

جوانگرایی بهانه شکست نشود پیاتر اایدبماند

امیر حسینی

پاسور سابق تیم ملی

ایران و ژاپن در مسابقات قهرمانی مردان آسیا نشان دادند که یک سر و گردن در والیبال آسیا از همه بالاتر هستند. ما در این بازی‌ها بد بازی نکردیم و بچه‌ها خوب بودند و طبیعتاً تیم‌هایی را که مقابل آنها قرار گرفتیم، می‌توانستیم به راحتی شکست دهیم. در بازی با ژاپن هم به نظر نسبت به لیگ ملتها خیلی بهتر بازی کردیم. تیم ما بود و خودش را پیدا کرده بود. تیم ما ثبات خودش را پیدا کرده بود و بازیکنان هماهنگ‌تر شده بودند و خیلی راحت‌تر در کنار یکدیگر بازی می‌کردند. در لیگ ملتها خیلی زیاد جابه‌جایی داشتیم، اما در این مسابقات بازیکنان اعتمادبه‌نفس پیدا کرده بودند و می‌دانستند چه کاری باید انجام دهند و جایگاه هر بازیکن کجاست، به همین دلیل راحت‌تر بازی می‌کردند.

متأسفانه در روزی که می‌توانستیم ژاپن را ببریم، این اتفاق نیفتاد. ژاپن هم به نظر خیلی افت‌آورد بود، به‌خصوص ایشیکوا که در این مسابقه در شرایط خوب خودش نبود و شرایط ایده‌آل همیشگی‌اش را نداشت. ایشیکوادر هر بازی یکی از امتیازآورترین بازیکنان ژاپن است، اما در این بازی آن شرایط را نداشت و فقط در لحظات حساس نقش خود را ایفا کرد. به نظر من ضعف بزرگ ما، نداشتن یک لیدر خوب بود، بازیکنی که بتواند در امتیازهای حساس به داد تیم برسد. امیدواریم بتوانیم این ضعف را هم پوشش دهیم، همان‌طور که سایر نقاط ضعف را توانستیم برطرف کنیم. بااین حال نسبت به گذشته بهتر بودیم. به نظر من خیلی بهتر توانستیم سرویس بزئیم، دفاع کنیم و حتی در حمله هم خوب بودیم. در مجموع بازیکنان چنگیدند و چیزی کم نگذاشتند. در مورد جوانگرایی باید بگویم که از روز اول هم با این موضوع که بخواهند برای تیم ملی صرفاً جوانگرایی کنند، مخالف بودم. تیم ملی اسمش روی خودش است؛ بهترین‌های آن کشور باید در تیم ملی حضور داشته باشند. شعار در ایتالیا، لهستان و هر کشوری که والیبال در آن حرف اول را می‌زند، نخبه‌گرایی را می‌بینید، نه اینکه صرفاً بازیکن جوان بیاورند. جوانگرایی خوب است، اما باید به شکلی باشد که مثلاً در هر دوره یک یا دو بازیکن جوان را بتوانید به تیم تزریق کنید، نه اینکه به یکباره همه بازیکنان را عوض کنید و بگویید می‌خواهیم جوانگرایی کنیم. جوانگرایی تاوان دارد. هر زمانی هم که نتیجه‌نگرقتیم، بگوییم جوانگرایی کرده‌ایم.

نکته مهم‌تر در مورد تیم ملی حفظ کادر فنی است. من با رفتن آقای پیاترژا، او دو سال است که در کشور ما کار می‌کند و ازآزمون و خطایی را که باید انجام می‌داده، انجام داده و به یک نتیجه رسیده است. شناخت کافی نسبت به بازیکنان ما پیدا کرده و از فرهنگ ما تجربه به دست آورده و می‌داند با بازیکنان چگونه باید رفتار کند. اگر دوباره بخواهیم از ابتدا شروع کنیم و یک مربی جدید بیاوریم، باز هم باید دو سال زمان بدهیم تا او آزمون و خطا کند و شناخت و تجربه لازم را به دست بیاورد. در این صورت دوباره دو سال عقب می‌افتیم و باید همین مسیر را از ابتدای تیم کنیم. امیدوارم قراردادی که فدراسیون امسال می‌خواهد با آقای پیاترژا ببندد، قراردادی باشد که بتوانیم بیشتر از او استفاده کنیم. اگر قرار است پیاترژا در ایران باشد باید بیشتر در خدمت تیم ملی باشد و زودتر به تیم ملی اضافه شود تا بتواند شرایط بهتری برای تیم ملی ایجاد کند.